

Civilutskottets betänkande 2022/23:CU4

Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse till handlingarna.

Riksrevisionen har granskat de statliga insatserna inom fastighetsbildningen i Sverige. Riksrevisionens övergripande slutsats är att dessa insatser inte är tillräckligt effektiva, och i rapporten lämnar Riksrevisionen ett antal rekommendationer till regeringen och Lantmäteriet.

Regeringen välkomnar granskningen och anser att Riksrevisionens rapport är ett viktigt bidrag i det fortlöpande arbete som regeringen bedriver i syfte att utveckla och förbättra fastighetsbildningen. Enligt regeringen är digitalisering den insats som kommer att ha störst betydelse för fastighetsbildningens handläggningstider. Regeringen avser att prioritera arbetet som krävs för den utvecklingen. Det kan vidare enligt regeringen finnas anledning till en översyn av delar av Lantmäteriets avgiftsmodell. Med skrivelsen anser regeringen att Riksrevisionens rapport är slutbehandlad.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå motionsyrkandena.

Behandlade förslag

Skrivelse 2021/22:265 Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige.

Fyra yrkanden i en följdmotion.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige	5
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Skrivelsen	14
Följdmotionen	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige

Riksdagen avslår motion

2021/22:4777 av Ola Johansson (C) yrkandena 1–4 och

lägger skrivelse 2021/22:265 till handlingarna.

Stockholm den 17 november 2022

På civilutskottets vägnar

Malcolm Momodou Jallow

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Malcolm Momodou Jallow (V), Mikael Eskilandersson (SD), Jennie Nilsson (S), David Josefsson (M), Leif Nysmed (S), Angelica Lundberg (SD), Laila Naraghi (S), Lars Beckman (M), Denis Begic (S), Roger Hedlund (SD), Anna-Belle Strömberg (S), Ellen Juntti (M), Larry Söder (KD), Martin Westmont (SD), Katarina Luhr (MP) och Jakob Olofsgård (L).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet regeringens skrivelse 2021/22:265 Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige. I skrivelsen redovisar regeringen sin bedömning av de iakttagelser och rekommendationer som Riksrevisionen har redovisat i rapporten Fastighetsbildningen i Sverige – handläggningstider, avgifter och reformbehov (RiR 2022:3).

Riksdagen överlämnade Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige till regeringen den 1 mars 2022. Riksrevisor Helena Lindberg med medarbetare presenterade granskningsrapporten vid utskottssammanträdet den 7 april 2022. Regeringen återkom till riksdagen med den ovannämnda skrivelsen den 21 juni 2022.

En motion med fyra yrkanden har väckts med anledning av skrivelsen. Förslagen i motionen finns i bilagan.

Utskottets överväganden

Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger regeringens skrivelse till handlingarna och avslår motionsyrkandena.

Bakgrund

Fastighetsbildning är en åtgärd som innebär att fastighetsindelningen ändras. Det kan också handla om att rättigheter till fastigheter bildas, ändras eller upphävs. Det finns ett flertal olika ärendetyper för fastighetsbildning, t.ex. avstyckning och klyvning samt olika typer av anläggningsåtgärder och ledningsrättsåtgärder. Fastighetsbildning regleras i Sverige främst av fastighetsbildningslagen (1970:988). En fråga om fastighetsbildning prövas vid en förrättning som handläggs av en lantmäterimyndighet. Lantmäteriförrättningar utförs av den statliga myndigheten Lantmäteriet men också av för närvarande 39 kommunala lantmäterimyndigheter¹. En kommunal lantmäterimyndighet kan inrättas om vissa kriterier är uppfyllda. För att få tillstånd måste kommunen bl.a. visa att myndigheten får hela kommunen som sitt verksamhetsområde, att verksamheten beräknas få tillräcklig omfattning för att kunna upprätthålla nödvändig kompetens och att myndighetens informationssystem får sådan teknisk standard att informationsutbytet mellan staten och kommunen kan säkerställas, se lagen (1995:1393) om kommunal lantmäterimyndighet.

En lantmäteriförrättning finansieras av sakägarna genom avgifter.

Riksrevisionens granskning

Granskningens syfte

Syftet med Riksrevisionens granskning har varit att bedöma om de statliga insatserna inom fastighetsbildningen är effektiva.

Granskningen bygger på följande delfrågor:

- Är Lantmäteriets handläggning inom fastighetsbildning effektiv?
- Är Lantmäteriets avgiftssättning rimlig och förutsägbar?
- Är ansvarsfördelningen mellan stat och kommuner effektiv?

¹ Anm. Regeringen beviljade den 28 oktober 2021 Eskilstuna kommuns ansökan om att inrätta den 40:e kommunala lantmäterimyndigheten. Kommunen ska överta ansvaret för verksamheten fr.o.m. den 1 januari 2023.

Granskningens resultat

Riksrevisionens övergripande slutsats är att de statliga insatserna inom fastighetsbildningen inte är tillräckligt effektiva.

Handläggningen

Riksrevisionen konstaterar att det redan tidigare är känt att handläggningstiderna inom fastighetsbildningen är långa. Granskningen visar att handläggningstiderna dessutom blivit allt längre under en lång tid och att liggtiderna i ärendena är mycket omfattande. Riksrevisionens slutsats är därför att handläggningen inom Lantmäteriets fastighetsbildning inte är tillräckligt effektiv. Inom verksamheten beror detta främst på att Lantmäteriet har haft svårt att rekrytera tillräckligt många lantmätare och att det därför finns en obalans mellan resurser och insatser som ska utföras. Riksrevisionens bedömning är att det saknas möjligheter att på sikt lösa denna kompetensbrist. Riksrevisionen anför vidare att regelverket för fastighetsbildningen är föråldrat och hindrar en enklare och effektivare ärendehandläggning. Bristerna består bl.a. i att digitala koordinater i dag saknar rättsverkan, att ändamålsbestämmelserna i fastighetsbildningslagen är för omfattande och ålderdomliga, att anläggningslagen (1973:1149) är onödigt krånglig och att det finns hinder för Lantmäteriet att initiera en digital och automatiserad handläggningprocess. Riksrevisionens bedömning är därför att den viktigaste åtgärden för att minska handläggningstiderna är att modernisera regelverket.

Eftersom förrättningslantmätarens starka legala ställning kan vara ett hinder för automatisering och annan effektivisering av verksamheten behöver även denna fråga prövas.

Riksrevisionen bedömer också att Lantmäteriet inte ger information till sakägarna i samma omfattning oavsett ansökningsväg. Informationen är inte tillräcklig på pappersblanketterna eller Lantmäteriets webbplats. Informationen behöver därför utökas för sakägare som ansöker via blankett.

Avgiftssättningen

När det gäller Lantmäteriets avgiftssättning anför Riksrevisionen att granskningen visar att avgifterna för förrättningarna är höga och att de under en lång tid har stigit i en högre takt än inflationen. Riksrevisionen anser att avgifterna har stigit i en betydligt högre takt än vad som kan betraktas som rimligt. Enligt Riksrevisionen är det viktigaste skälet till denna utveckling den avgiftsmodell som tillämpas. Avgiftsmodellen kännetecknas av att Lantmäteriet har en monopolställning, att det ska råda full kostnadstäckning, att avgifterna i huvudsak sätts genom timtaxa och att Lantmäteriet får både besluta om och behålla avgifterna. Riksrevisionen anför att avgiftsmodellen ger låga incitament att kostnadseffektivisera verksamheten men att regeringen inte har tagit några initiativ till förändringar. Att Lantmäteriet tillämpar timtaxa och har svårt att på förhand säga hur många timmar ett ärende kommer att ta medför en oförutsägbarhet i avgiftssättningen som Riksrevisionen anser

är otillfredsställande. Riksrevisionen bedömer att avgiftsmodellen bör ses över i syfte att uppnå ett produktivitetstryck på Lantmäteriets förrättningsverksamhet och åstadkomma en mer förutsägbar avgiftssättning.

Ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna

Organiseringen av fastighetsbildningen med både statliga och kommunala huvudmän för en i princip identisk verksamhet är unik i svensk statsförvaltning. Ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna är enligt Riksrevisionen i huvudsak rimlig ur effektivitetssynpunkt. När regeringen prövar om en kommun ska få bilda en egen lantmäterimyndighet anser Riksrevisionen dock att regeringen lägger väl stor vikt vid verksamhetens omfattning och att alltför lite hänsyn tas till en kommuns samhällsbyggnadsutveckling. Det finns också vissa brister i det statistiska underlaget som försämrar möjligheten för regeringen att bedöma huruvida ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna bidrar till en effektiv handläggning.

Riksrevisionen anför även att Lantmäteriet har minskat omfattningen av det stöd och den rådgivning som ges till kommunerna inom fastighetsbildningsområdet och det riktade stödet till de kommunala lantmäterimyndigheterna. Enligt Riksrevisionen innebär det en risk för den fastighetsrättsliga kvaliteten i kommunala förrättningsbeslut och detaljplaner.

Riksrevisionens rekommendationer

Riksrevisionen lämnar följande rekommendationer till regeringen:

- Genomför en översyn av hela regelverket för fastighetsbildningen. Följande delar bör ingå:
 - Se över relevanta författningar för att möjliggöra en successiv övergång till koordinatbestämda fastighetsgränser.
 - Se över behovet av ändamålsbestämmelserna i fastighetsbildningslagen.
 - Se över anläggningslagen i syfte att förenkla anmälningar och öka de dispositiva inslagen i nuvarande regler.
 - Se över relevanta författningar för att möjliggöra automatiserade beslut.
- Se över nuvarande avgiftsmodell, med syftet att åstadkomma en mer kostnadseffektiv verksamhet och en mer förutsägbar avgiftssättning.
- Ta större hänsyn till samhällsbyggnadsutvecklingen, såsom befolkningsutveckling och antalet planprocesser, vid beslut om tillstånd att bilda en kommunal lantmäterimyndighet.

Riksrevisionen lämnar följande rekommendationer till Lantmäteriet:

- Identifiera ytterligare möjligheter att bryta ökningstakten i kundernas avgifter.
- Öka andelen fasta avgifter, i syfte att underlätta för sakägare att i förväg kunna bedöma kostnadsnivån.
- Säkerställ enhetligare dokumentation i förrättningsärenden för ökad transparens i avgiftsättningen.
- Förtydliga informationen till sakägare som ansöker om förrättning via pappersblankett.
- Förbättra den tillgängliga statistiken om fastighetsbildningen från de kommunala lantmäterimyndigheterna.
- Följ upp vilka konsekvenser som minskningen av stöd och rådgivning får för den fastighetsrättsliga kvaliteten i kommunala förrättningsbeslut och detaljplaner.

Skrivelsen

Regeringens bedömning av Riksrevisionens iakttagelser

Regeringen välkomnar Riksrevisionens granskning och anser att rapporten är ett viktigt bidrag i det fortlöpande arbete som regeringen bedriver i syfte att utveckla och förbättra fastighetsbildningen.

Handläggningen

Regeringen instämmer i Riksrevisionens bedömning att den största orsaken till de långa handläggningstiderna inom fastighetsbildningen beror på att Lantmäteriet har haft svårt att rekrytera tillräckligt många lantmätare. För att komma till rätta med bristen på kompetens inleddes 2018 en utbyggnad av utbildningar inom bl.a. samhällsplanering, lantmäteriområdet och byggteknik. Inom ramen för satsningen tillfördes medel till Uppsala universitet för att inrätta ett nytt lantmätarprogram med juridisk och ekonomisk inriktning.

Regeringen anför vidare att Lantmäteriet har genomfört ett flertal ändringar i sitt arbetssätt för att nyttja kompetensen optimalt och korta handläggningstiderna. Enligt regeringen är det för tidigt att bedöma vilka effekter ändringarna har fått.

Förutom brist på tillräcklig kompetens framhåller regeringen att det finns många frågor att ta hänsyn till vid bedömningen av om handläggningen vid fastighetsbildningsförrättningar är ineffektiv.

Regeringen håller med Riksrevisionen om att fastighetsbildningen har stor betydelse för byggandet av bostäder, samhällsfastigheter och kommersiella fastigheter samt generationsskiften på landsbygden och förvaltning av vägar, anläggningar och fastigheter. Enligt regeringen har fastighetsindelningen därutöver en grundläggande betydelse för äganderätten till mark, för fastighetskreditväsendet och för beskattning av fast egendom. Fastighetsbildningen kräver därför en balans mellan tid, kostnad och kvalitet.

Regeringen anför att bygglovsprocessen och fastighetsbildningsprocessen skiljer sig mycket från varandra. Prövningen av fastighetsbildningsärenden är mer att likna vid prövningen av dispositiva tvistemål i allmän domstol, med flertalet yrkanden och omständigheter att reda ut samt sammanträde med parter inför beslut. Fastighetsbildningsprocessen behöver därför lämna utrymme för långtgående anpassningar i handläggningen efter vad som behövs i det enskilda fallet.

Regeringen anför även att det svenska förrättningsförfarandet har sin största fördel just vid komplexa förrättningar där lantmätaren aktivt kan söka lösningar som bygger på samförstånd mellan sakägarna. Förrättningsförfarandet kan då utnyttjas för att med hög rättssäkerhet och jämförelsevis låga sammanlagda kostnader nå snabbare och mer flexibla lösningar än vid en domstolsprövning.

Vidare anför regeringen att fastighetsbildning i hög grad är en funktion vars efterfrågan och innehåll styrs av yttre faktorer som inte direkt kan påverkas av lantmäterimyndigheterna. Omfattningen av frågor som måste lösas inom ramen för de skilda ärendena inom fastighetsbildningen påverkas av ändringar i annan lagstiftning, befolkningens utveckling och rörlighet, en förändrad typ av samhällsbyggande m.m. De yttre förändringarna påverkar handläggningstiderna, dels genom antalet inkomna ansökningar, dels genom tiden som behöver läggas ned på varje enskilt ärende. Handläggningstider kan därmed variera över tid.

Ett sätt att bidra till kortare handläggningstider hos Lantmäteriet kan, anför regeringen, vara att se över i vilken mån det går att förenkla och modernisera regelverket. Flertalet fastighetsbildningsärenden är dock komplexa och genomförande av förenklingar i lagstiftningen förutsätter att tillräckliga krav på rättssäkerhet och respekt för allmänna och enskilda intressen upprätthålls. Den översyn av regelverket som Riksrevisionen rekommenderar är också omfattande och tidskrävande. De lagar som berörs och frågor som lyfts i Riksrevisionens rapport är av olika komplexitet och karaktär. Det krävs vidare analys för att bedöma i vilken mån en viss lagändring kan leda till effektivitetsvinster, och i längden exempelvis förkortade handläggningstider i Lantmäteriets förrättningsverksamhet.

Enligt regeringen är digitalisering en insats som, utan att göra omfattande reformer inom grundläggande principer för fastighetsbildning, kan bidra till att förkorta fastighetsbildningens handläggningstider. Regeringen ser positivt på förenklingar i lagstiftningen som syftar till att möjliggöra digitalisering. Problemet med långa handläggningstider är dock till stor del en fråga om Lantmäteriets kompetensförsörjning och regeringens bedömning är att det inte är möjligt att komma till rätta med denna problematik enbart genom regeländringar.

Avgiftssättningen

Mot bakgrund av ärendenas skiftande omfattning och karaktär anser regeringen att det ligger i sakens natur att tidsåtgången varierar mellan olika ärenden. Som Lantmäteriet anger kan en orsak till att antalet nedlagda timmar i ärendena har ökat vara nyrekryteringen av medarbetare med delvis annan utbildning än förrättningslantmätare. Uppfattningen om höga avgifter kan även förstärkas av att en sökande bortser från de alternativa kostnaderna för att utreda och förhandla med berörda markägare själva t.ex. i de fall förrättningarna hanterar markåtkomst.

Regeringen anför att Lantmäteriets avgiftsmodell över tid har pendlat mellan debitering utifrån nedlagd tid och fasta saktaxor, dvs. fasta priser för definierade åtgärder. Oavsett avgiftsmodell har kritiken varit densamma – att avgifterna är för höga och att avgifterna ökar kraftigt. Regeringen instämmer i Riksrevisionens bedömning att det vore önskvärt om avgifterna kunde vara mer förutsägbara för en kund men ser flera problem med saktaxor utifrån tidigare erfarenheter av den modellen. Enligt regeringen överväger fördelarna med att varje sakägare får betala de kostnader som den enskilda förrättningen ger upphov till nackdelarna med den oförutsägbarhet som blir följden.

När det gäller Riksrevisionens slutsats att den nuvarande avgiftsmodellen leder till små incitament för att kostnadseffektivisera framgår det av Fastighetsbildningskostnadsutredningen² och Lantmäteri- och inskrivningsutredningens sammanfattning av slutbetänkandet Kart- och fastighetsverksamhet³ att det i princip var samma argument om incitament för effektivisering som låg till grund för att Lantmäteriet fick föreskriftsrätt om avgiftssättningen. Bland fördelarna framhölls att en delegering av beslutanderätten aktiverade intresset för resultat tänkande hos myndigheten samt att det är naturligt att ansvar och befogenheter följs åt i en organisation. Därutöver framhölls det att avgifterna har behov av kontinuerlig anpassning för att kunna tillgodose kostnadstäckningskravet, vilket motiverar att ansvaret för avgiftssättningen ligger hos verksamhetsutövaren. Enligt regeringen kan det emellertid finnas skäl att överväga om denna avgiftsmodell alltså är ändamålsenlig.

Ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna

Regeringen instämmer i Riksrevisionens bedömning att bristande statistik påverkar förutsättningarna att bedöma om ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna bidrar till en effektiv fastighetsbildningsverksamhet. För att få ett bättre underlag att bedöma effektiviteten gav regeringen därför i Lantmäteriets regleringsbrev för budgetåret 2018 myndigheten i uppdrag att lämna förslag på hur den statliga och de kommunala lantmäterimyndigheternas ärendestocker kan delas upp i olika grupper, inom vilka handläggningstiden bör mätas och redovisas gemensamt.

² SOU 1990:9.

³ SOU 1994:90.

Regeringens åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser

I och med skrivelsen anser regeringen att Riksrevisionens rapport är slutbehandlad. Regeringen redovisar följande åtgärder med anledning av Riksrevisionens iakttagelser.

Handläggningen

I kontakter med kommuner och fastighetsägare har regeringen fått indikationer på att sökanden har behov av mer information inför att en ansökan om fastighetsbildning ska ges in, särskilt utifrån de lokala förhållandena. Enligt regeringen kan sådan information leda till mer kompletta ansökningar och att förutsägbarheten i ärenden ökar, vilket i sin tur ger förutsättningar för en effektivare handläggning. Regeringen gav därför, i Lantmäteriets regleringsbrev för budgetåret 2022, i uppdrag åt Lantmäteriet att redogöra för hur myndigheten tillgodoser behovet av information till sökanden. Uppdraget ska redovisas den 5 januari 2023.

Genom ändringar i anläggningslagen som trädde i kraft den 1 juli 2022 kan andelstal i gemensamhetsanläggningar ändras på ett enklare sätt, utan förrättning⁴. Regeringen anför att ändringen utgör en förenkling av bestämmelser i anläggningslagen, och på sikt kan leda till en minskad arbetsbörda för lantmäterimyndigheterna.

Digitaliseringsåtgärder

Enligt regeringen är digitalisering en insats som, utan att göra omfattande reformer inom grundläggande principer för fastighetsbildning, kan bidra till att förkorta fastighetsbildningens handläggningstider. Av de lagstiftningsfrågor som Riksrevisionen lyfter fram överväger regeringen särskilt att se över frågorna om elektroniska överlåtelsehandlingar vid köp av fastigheter och möjliggörande av automatiserade beslut. Båda dessa är delar i riktning mot en mer digitaliserad och förenklad handläggningsprocess hos Lantmäteriet. För att kunna utveckla digitala processer och tjänster krävs att den information som används inom processerna är standardiserade, digitaliserade och tillgängliga. Regeringen har tagit flera initiativ för en ökad digitalisering och avser att fortsätta detta arbete. Myndigheten för digital förvaltning har tillsammans med Lantmäteriet och flera andra myndigheter fått i uppdrag att ta fram gemensamma lösningar för digitaliseringsåtgärder i offentlig förvaltning. I uppdragen ingår bl.a. att ta fram myndighetsgemensamma lösningar för utbyte av digital information och digitala tjänster för t.ex. hantering av ombud som företräder någon annan med fullmakt eller den som är företrädare för en juridisk person. Denna sorts digitala tjänster är någonting som efterfrågas av Lantmäteriet då det kommer att bidra till en effektivisering av vissa moment i fastighetsbildningsprocessen. Myndigheten för digital

⁴ Prop. 2021/22:122, bet. 2021/22:CU16, rskr. 2021/22:258.

förvaltning redovisade uppdragen att etablera en förvaltningsgemensam digital infrastruktur för informationsutbyte samt att etablera ett nationellt ramverk för grunddata inom den offentliga förvaltningen i en slutrapport i december 2021. Regeringen har nyligen gett myndigheterna ett förnyat uppdrag att fortsätta utvecklingsarbetet.

Vidare har Lantmäteriet tillsammans med andra myndigheter inom ramen för ett regeringsuppdrag som slutredovisades i januari 2022 etablerat en nationell plattform för tillgängliggörande av digital geografisk information (geodata) som produceras och används inom olika delar av samhällsbyggnadsprocessen. Kommuner kan tillgängliggöra detaljplaner digitalt i plattformen sedan januari 2021 och byggnadsinformation sedan september samma år. Regeringen avser att ge myndigheterna ett förnyat uppdrag att fortsätta utvecklingsarbetet.

5 miljoner kronor per år har avsatts till Lantmäteriet för att, tillsammans med länsstyrelserna och Naturvårdsverket, digitalisera strandskyddsbestämmelser. Strandskyddsbestämmelser är en viktig datamängd för samhällsbyggandet som, när arbetet är utfört, kommer att ha betydelse för handläggning av fastighetsbildningsärenden.

Avgiftssättningen

Som redovisats ovan överväger regeringen att utreda om den nuvarande avgiftsmodellen alltjämt är ändamålsenlig.

Ansvarsfördelningen mellan staten och kommunerna

Enligt regeringen kan lagen om kommunal lantmåterimyndighet behöva ses över för att förtydliga det delade huvudmannaskapet. Vid en sådan översyn kan frågan om hur en kommuns samhällsbyggnadsutveckling bör beaktas i prövningen av om kommunen ska få inrätta en kommunal lantmåterimyndighet ingå.

Motionen

I kommittémotion 2021/22:4777 föreslår Ola Johansson (C) tillkännagivanden till regeringen dels om att inleda ett reformarbete som innebär att lämpliga uppgifter som i dag utförs av det offentliga ska kunna utföras av andra aktörer (yrkande 1), dels om att det bör tas större hänsyn till samhällsbyggnadsutvecklingen i en kommun när regeringen prövar ett tillstånd för att bilda en kommunal lantmåterimyndighet (yrkande 2) och dels om att göra en översyn av avgiftssättningen (yrkande 3). Motionären föreslår även ett tillkännagivande om att prioritera digitaliseringen av lantmåteriverksamheterna (yrkande 4).

Utskottets ställningstagande

Lantmäteriets verksamhet är en viktig del av samhällsbyggnadsprocessen. Som utskottet tidigare framhållit är det av största vikt att Lantmäteriets verksamhet fungerar på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, bl.a. för att möta behovet av bostäder (se t.ex. bet. 2020/21:CU11).

Som regeringen anför kan digitaliseringen bidra till att förkorta handläggningstiderna inom Lantmäteriets fastighetsbildning. Utskottet ser positivt på de initiativ för en ökad digitalisering som regeringen hittills har tagit och förutsätter att detta arbete fortsätter. Utskottet vill i sammanhanget även peka på riksdagens tillkännagivande från våren 2021 om att regeringen bör prioritera att tillgängliggöra geodata och skynda på arbetet med standardiseringen av geodata (bet. 2020/21:CU11, rskr. 2020/21:224).

Utskottet noterar att regeringen överväger att utreda om den nuvarande avgiftsmodellen för lantmåteriförrättningar alltjämt är ändamålsenlig. Enligt regeringen kan vidare lagen om kommunal lantmåterimyndighet behöva ses över för att förtydliga det delade huvudmannaskapet. Utskottet utgår från att regeringen kommer att beakta Riksrevisionens iakttagelser och rekommendationer vid dessa översyner.

Utskottet utgår från att regeringen kommer att fortsätta följa frågorna och vid behov vidta åtgärder för att ytterligare utveckla och förbättra fastighetsbildningen.

Mot bakgrund av det som sagts ovan ser inte utskottet skäl till att göra något tillkännagivande från riksdagen. Utskottet avstyrker motionsyrkandena och föreslår att riksdagen lägger regeringens skrivelse till handlingarna.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2021/22:265 Riksrevisionens rapport om fastighetsbildningen i Sverige.

Följdmotionen

2021/22:4777 av Ola Johansson (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fastighetsbildningens effektivitet och att lämpliga uppgifter som i dag utförs av det offentliga ska kunna utföras av andra aktörer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att större hänsyn bör tas till samhällsbyggnadsutvecklingen i en kommun när regeringen prövar tillståndet för att bilda en kommunal lantmäterimyndighet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av avgiftssättningen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om digitaliseringen av lantmäteriverksamheterna och tillkännager detta för regeringen.